

Chicago-erklæringen om Bibelens ufeilbarlighet (1978)

Forord

Skriftens autoritet er en helt avgjørende sak for den kristne menighet nå og til alle tider. De som bekjenner troen på Jesus Kristus som Herre og Frelser er kalt til å vise at deres bekjennelse er sann ved å ydmykt og trofast lyde Guds skrevne Ord. Å fare vill fra Skriften i tro eller livsførsel er illojalt mot vår Herre. Det er essensielt å anerkjenne Den Hellige Skrifs totale sannhet og troverdighet for en hel forståelse og tilstrekkelig bekjennelse av dens autoritet.

Den følgende erklæringen bekrefter Skriftens ufeilbarlighet på ny. Den klargjør vår forståelse av ufeilbarhetslæren og advarer mot å fornekte den. Vi er overbevist om at det å fornekte ufeilbarligheten er (1) å tilsidesette Jesu Kristi og Den Hellige Ånds vitnesbyrd og (2) å motsette seg det Guds eget Ord hevder kjennetegner sann kristen tro. Vi ser det som vår beleilige plikt å skrive denne bekreftelsen i møte med den nåværende distanseringen fra sannheten om ufeilbarlighet blant våre medkristne og misforståelsen av denne læren i verden generelt.

Denne erklæringen består av tre deler: en oppsummerende uttalelse, artikler med bekreftelser og benektelser og en utleggelse. Den har blitt utarbeidet i løpet av en tre dagers rådføring i Chicago. De som har signert den oppsummerende uttalelsen og artiklene ønsker å bekrefte deres overbevisning om Skriftens ufeilbarlighet og oppmuntre og utfordre hverandre og alle kristne til å vokse i takknemlighet til og forståelse av denne læren. Vi erkjenner begrensningene til et dokument utarbeidet på en kort og intensiv konferanse, og foreslår ikke at denne erklæringen får samme vekt som en trosbekjennelse. Likevel gleder vi oss i at vår egen overbevisning har blitt sterkere gjennom denne felles drøftingen. Vi ber om at erklæringen vi har signert måtte bli brukt til vår Guds ære i møte med en ny reformasjon i menigheten og dens tro, liv og oppdrag.

Denne erklæringen fremlegges ikke i stridslyst men i en ydmyk og kjærlig ånd. Ved Guds nåde ønsker vi å fortsatt ha denne holdningen i en fremtidig dialog som kan oppstå ut fra det vi har sagt. Med glede erkjenner vi at mange som fornekte Skriftens ufeilbarlighet ikke viser konsekvensene av denne fornektelsen i resten av deres tro og livsførsel. Vi er også bevisste på at vi som bekjenner denne læren ofte fornekte den i livet ved at vi ikke underordner våre tanker og gjerninger, våre tradisjoner og vaner, i sann lydighet til det guddommelige Ord.

Vi ønsker respons angående denne erklæringen fra alle som ser grunn til å endre dens bekreftelser om Skriften i lyset av Skriften selv - for under dens feilfrie autoritet står vi mens vi taler. Vi hevder ingen personlig ufeilbarlighet i vårt vitnesbyrd, og vi er takknemlige for all hjelp som gjør oss i stand til å styrke dette vitnesbyrde om Guds Ord.

En kort uttalelse

1. Gud, som er Sannhet og bare taler sant, har inspirert Den Hellige Skrift der han åpenbarer seg selv til den fortapte menneskeslekten gjennom Jesus Kristus som Skaper og Herre, Forløser og Dommer. Den Hellige Skrift er Guds vitnesbyrd om seg selv.
2. Den Hellige Skrift, som er Guds eget Ord, skrevet av menn som var forberedt og under oppsyn av Hans Ånd, er av ufeilbarlig og guddommelig autoritet i alle saker den omhandler. Den skal bli trodd på som Guds instruksjon i alt den bekrefter; adlydes, som Guds bud, i alt den krever; omfavnes som Guds løfte, i alt den lover.
3. Den Hellige Ånd, Skriftens guddommelige forfatter, både autentiserer den til oss ved hans indre vitnesbyrd og åpner vår forstand så vi forstår dens betydning.
4. Skriften er helt og verbalt gudgitt, den er uten feil i all lære: Ikke mindre i det den sier om Guds handlinger i skapelsen, hendelser i verdenshistorien, og om sin egen litterære tilblivelse etter Guds vilje, enn i dens vitnesbyrd om Guds frelsende nåde i individers liv.
5. Det er uunngåelig at Skriftens autoritet blir svekket hvis denne fullstendig guddommelige ufeilbarligheten på noen måte blir begrenset eller ignorert; eller relativisert ved et sannhetsbegrep som ikke er Bibelens eget. Slike feil medfører seg alvorlige tap både for individet og menigheten.

Bekreftende og benektende artikler

Artikkel I

Vi bekrefter at De Hellige Skriftene skal mottas som Guds autoritative ord.

Vi benekter at Skriftene får sin autoritet fra kirken, tradisjonen, eller noen annen menneskelig kilde.

Artikkel II

Vi bekrefter at Skriftene er den suverene skrevne norm som Gud binder samvittigheten ved, og at kirkens autoritet er underlagt Skriftens.

Vi benekter at kirkens trosbekjennelser, konsiler eller erklæringer har større enn eller tilsvarende autoritet som Bibelen.

Artikkel III

Vi bekrefter at det skrevne Ord i sin helhet er åpenbaring gitt av Gud.

Vi benekter at Bibelen bare er et vitne om åpenbaring, eller bare blir åpenbaring i møte med leseren, eller er avhengig av menneskers respons for å bli gyldig.

Artikkel IV

Vi bekrefter at Gud, som har skapt mennesket i sitt bildet, har brukt språk som et åpenbaringsmiddel. Vi benekter at menneskelige språk er så begrenset av vår menneskelige tilstand at det blir utilstrekkelig som formidlingsmiddel av guddommelig åpenbaring. Videre benekter vi at syndens fordervelse av menneskelig kultur og språk har hindret Guds inspirasjonshandling.

Artikkel V

Vi bekrefter at Guds åpenbaring i De Hellige Skriftene var progressiv.

Vi benekter at senere åpenbaring, som oppfyller tidligere åpenbaring, noen gang korrigerer eller motsier den. Videre benekter vi at noe normativ åpenbaring har blitt gitt siden fullførelsen av Det Nye Testamentet.

Artikkel VI

Vi bekrefter at hele Skriften og alle dens deler, inkludert hvert ord i originalen, ble gitt ved guddommelig inspirasjon.

Vi benekter at Skriftens inspirasjon med rette kan bli bekreftet om helheten uten delene, eller om noen deler uten helheten.

Artikkel VII

Vi bekrefter at Gud ved Hans Ånd, gjennom menneskelige forfattere, gav oss sitt Ord ved inspirasjon. Skriftens opprinnelse er guddommelig. Den guddommelige inspirasjons metode forblir i stor grad et mysterium for oss.

Vi benekter at inspirasjon kan reduseres til menneskelig innsikt, eller til en form for opplyst bevissthet.

Artikkel VIII

Vi bekrefter at Gud i sitt inspirasjonsverk benyttet de distinkte personlighetene og de litterære stilene til forfatterne som han hadde utvalgt og forberedt.

Vi benekter at Gud overstyrte forfatternes personligheter ved å forårsake disse til å bruke akkurat de ordene han valgte.

Artikkel IX

Vi bekrefter at inspirasjon garanterte sanne og troverdige utsagn om alt de bibelske forfatterne ble beveget til å tale og skrive om, selv om allvitenhet ikke ble gitt.

Vi benekter at forfatternes begrensning eller synd, av nødvendighet eller på annen måte forvrengte eller forfalsket Guds Ord.

Artikkel X

Vi bekrefter at inspirasjon, strengt talt, bare gjelder Skriftens autografiske tekst, som ved Guds forsyn kan påvises fra tilgjengelige manuskripter med stor nøyaktighet. Videre bekrefter vi at kopier og oversettelser av Skriften er Guds Ord til den grad de trofast representerer originalen.

Vi benekter at noe essensielt element ved den kristne tro blir påvirket av fraværet av autografene. Videre benekter vi at dette gjør påstanden om bibelsk ufeilbarlighet ugyldig eller irrelevant.

Artikkel XI

Vi bekrefter at Skriften, gitt ved guddommelig inspirasjon, er feilfri og ikke villeder oss. Den er dermed sann og pålitelig i alt den sier noe om.

Vi benekter at det er mulig for Bibelen å samtidig være ufeilbarlig og feilbarlig i sine påstander. Feilfrihet og ufeilbarlighet kan skjernes, men ikke skilles.

Artikkel XII

Vi bekrefter at Skriften i sin helhet er ufeilbarlig, fri fra all falskhet, svindel og bedrag.

Vi benekter at bibelsk feilfrihet og ufeilbarlighet er begrenset til åndelige, religiøse eller frelsesrelaterte emner, og dermed utelukker påstander om historie eller vitenskapelige felt. Videre benekter vi at vitenskapelige hypoteser om jordens historie kan bli brukt til å overprøve Skriftens lære om skapelsen og floden.

Artikkel XIII

Vi bekrefter at bruken av ufeilbarlighet er et passende teologisk uttrykk med henvisning til Skriftens fullstendige sannferdighet.

Vi benekter at det er riktig å evaluere Skriften etter sannhetsstandarder som er fremmed for dens bruk og formål. Videre benekter vi at ufeilbarlighet blir opphevet av bibelske fenomener som mangelen på moderne teknisk presisjon; uregelmessigheter i grammatikk eller staving; observerbare beskrivelser av naturen; refereringen av løgnaktige utsagn; bruken av overdrivelser og avrunding av tall; tematisk inndeling av stoffet; varierende utvalgt av stoff i parallelle fortellinger; eller bruken av frie sitater.

Artikkel XIV

Vi bekrefter Skriftens enhet og indre samsvarighet.

Vi benekter at påståtte feil og uoverensstemmelser som ennå ikke har blitt løst svekker Bibelens sannhetskrav.

Artikkel XV

Vi bekrefter at læren om ufeilbarlighet er forankret i Bibelens lære om inspirasjon.

Vi benekter at Jesu lære om Skriften kan avfeies ved å appellere til tilpasning til datidens jødiske forståelse, eller til noen naturlig begrensning i hans menneskelighet.

Artikkel XVI

Vi bekrefter at læren om ufeilbarlighet har vært integrert i kirkens tro gjennom hele dens historie.

Vi benekter at ufeilbarlighet er en lære oppfunnet av skolastisk protestantisme, eller en reaksjonær posisjon postulert som svar til negativ høyere kritikk.

Artikkel XVII

Vi bekrefter at Den Hellige Ånd vitner om Skriftene, og forsikrer troende om sannferdigheten i Guds skrevne ord.

Vi benekter at dette vitnesbyrdet fra Den Hellige Ånd fungerer uavhengig av, eller mot Skriften.

Artikkel XVIII

Vi bekrefter at Skriftens tekst skal tolkes ved grammatisk-historisk eksegesi, med hensyn til dens litterære former og talemåter, og at Skriften skal tolke Skriften.

Vi benekter legitimiteten til alle behandlingsmåter av teksten og all jakt på dens bakenforliggende kilder som leder til relativisering, avhistorisering; eller tilsidesetter dens lære; eller avviser dens påstander om forfatterskap.

Artikkel XIX

Vi bekrefter at en bekjennelse av Skriftens fulle autoritet, ufeilbarlighet og feilfrihet er vitalt for en sunn forståelse av hele den kristne tro. Videre bekrefter vi at en slik bekjennelse bør føre til at vi blir mer og mer lik Kristus.

Vi benekter at en slik bekjennelse er nødvendig for frelse. Samtidig benekter vi likevel at ufeilbarlighet kan avvises uten alvorlige konsekvenser, både for individet og for menigheten.

Oversatt til norsk med tillatelse fra Alliance of Confessing Evangelicals

http://www.alliancenet.org/partner/Article_Display_Page/0,,PTID307086_CHID750054_CIID2094584,00.html